

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 199**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Tack för det kära brevet. Jag är mycket lycklig att du minner det så gott emot mig, du har nog sagt och känt detta förr, men det gör dock godt att höra. Glömd mig en gång nå tror jag ingen kunde vara till minnans med dig utom att mottaga rikka intryck af alla slag och då i all nymerhet jag, som är en viktig samman och suger i mig allt, som säger mig. Det blir nästan en litteraturhistorisk uppgift en gång att försöka ut hvad vi ha läst af förfunnora och hvad vi hade blifvit utan förfunnora. Tänkar det nu är den vi väl trygg och utan äfvermod säga att vi stå i främsta ledet bland vårt lands skriftställare, så att resultatet har ju varit gott. Tack för att du skref så värdigt.

Det låter mycket oroligt med din mamma, i detta ditt nista brev förstod jag bättre än af de förra både hur du hade det med henne och hur nödvändig du är. Men har hun inte haft nådliga svåra perioder de nista åren under vårenna och så har ändå sommarna blifvit goda. Jag ryser allt för att du blir så ensam, då hun ~~är~~ borta och utan denna plikt att gå till henne, som har blifvit ett med dig njälf. Det kan ha varit besvärligt många gånger och bröft mycket styrka och ut hållighet, men du har tyckt om att någon har suttit och väntat på dig med stor längtan. Och en nådare där plikt blir lifsam en regulator för ens lefnadsätt, det blir mycket känt för dig ett nista del.

Jag har hållit på att läsa Schieckers nista litteraturhistoria, nista delar af gamla testamente, det icke märker blir bränd på hål, det är ju det första

man tänker på. Kanske det är därför att boken är så
stor och på det hela taget tråkig, som den inte ställer till
något heller. Det var mycket mer strid om Gustaf III. Det
måtte vara för honom som att sätta och försöka tända en
brasa som inte ville brinna, för nog har han väl velat
ha strid och motsäring och disputer omkring sine bok,
men jag har inte någon motsäring utan alla tar den
med ro. Det är väl därför att det rör sig om gamla testamentet,
det, men jag tycker dock att han berör så mycket i det nya
att teologerna borde fram. Det är t. ex. alla dessa profetior
om Messias, som han på flera ställen alldeles boktolkar,
och några andra anpassade på nautiska Resor. Han
har olyckligtvis en förfärligt stark kärlek för profeterna och
dessa äro så tråkiga och många och oförnuftiga, att det
tynger mer arbetet. Han återger deras dikter på ett myc-
ket vackert sätt, men det blir en stor oförnuftighet.
Det måste dock för en jude vara mycket tillfredsstäl-
le att läsa denna bok, att hämma sig hära till ett folk, som
alltid har brunt så stort om mig själf. Trots allt hvad
som synes bort förut nämligen i historiska kända-
nen, så står dock detta kvar, att det lilla, lilla folket
uppe ibland de stora kringande världens alla alltid
kunde mig kallat ett själf en gång, säga herraväldet
öfver världen. Och så kom det till ett gån det
mot sin vilja med Kristendomen. Det är som om
dessa stora riket och betydelse i historien alltid
funns lifvande hos detta herdefolk. Det är högst under-
bart det hela - Kanske det underbaraste af allt som
kan tänkas, att en ung människa, ett barn kan gå och sä-
na mig fullt af kraft att utföra storverk, det kan så vara,
men att ett helt folk kan gå och säga, detta skall jag göra, är
kunskaper igemens och så verkligen göra det. Det är det märk-
värdigaste ~~allt~~ öfvermåttat.

God natt nu! Guds din mamma från mig. Jag skall bli glad
att på se henne vid sina goda krafter en en gång.
Din pappa.